

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203014
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720203014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ J. W. S., nar. XX.XX.XXXX, 2/ O. P. S., nar. XX.XX.XXXX, v zastúpení opatrovníkom - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, maloletých detí rodičov: matka - G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, XXX XX X. R. M.-S., otec - K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX J.-R., o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 24P/16/2020-98 zo dňa 15. decembra 2020, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie:

- vo výroku I., v ktorom súd maloletého J. W. S., nar. XX.X.XXXX a maloletú O. P. S., nar. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením deti zastupovať a spravovať ich majetok,
- vo výroku VI., v ktorom súd prvej inštancie uložil otcovi a maloletému J. W. S. povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin podľa jeho pokynov.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II., v ktorom súd prvej inštancie styk otca s maloletými deťmi neupravil a vo výroku VII., o náhrade trov prvoinštančného konania účastníkov a v rozsahu tejto zrušenej časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo výrokoch III., IV., V. m e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že:

- otec je p o v i n n ý počnúc 15.7.2020 prispievať na výživu maloletého J. W. S., nar. XX.X.XXXX výživným vo výške 130 eur mesačne a na maloletú O. P. S., nar. XX.X.XXXX výživným vo výške 130 eur mesačne v prípade oboch vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám matky,
- zameškané výživné na maloletého J. W. S., nar. XX.X.XXXX za obdobie od 15.7.2020 do 15.12.2020 v sume 146,11 eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach po 15 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky,
- zameškané výživné na maloletú O. P. S., nar. XX.X.XXXX za obdobie od 15.7.2020 do 15.12.2020 vo výške 146,11 eur p o v o ľ u j e otcovi splácať v splátkach po 15 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, spolu s bežným výživným k rukám matky pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky,
- zároveň v rozsahu týmto rozsudkom vymedzenej vyživovacej povinnosti otca a zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok sa m e n í rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 23P/113/2010-37 zo dňa 18.10.2010.

Nad rozsah stanovenej vyživovacej povinnosti otca týmto rozsudkom, návrh matky z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej „okresný súd“):

- maloletého J. W. a O. P. zveril do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením ich zastupovať a spravovať ich majetok (výrok I.),
- styk otca s maloletými deťmi neupravil (výrok II.),
- otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške po XXX,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 15.07.2020 (výrok III.),
- zameškané výživné vo výške po 390,19 eur povolil otcovi zaplatiť splátkami vo výške 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným (výrok IV.),
- a v dotknutej časti zmenil rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 18.10.2010, č.k. 23P/113/2010-37 (výrok V.),
- otcovi a maloletému J. W. S. uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin podľa jeho pokynov (výrok VI.),
- žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok VII).

2. Rodinnú právnu vec riešil z pohľadu hmotnoprávnej úpravy vymedzenej v § 36 ods. 1 veta prvá, druhá a štvrtá, § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine. Osobitne odkázal na jeho článok 5 písm. g), prioritizujúci záujem maloletého dieťaťa vo všetkých veciach ktoré sa ho týkajú, so zohľadnením jeho názoru a jeho možnému vystaveniu konfliktu lojality a následnému pocitu viny.

3. Pri rozhodovaní o tom, ktorému z rodičov zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti, prípadne či ich zveriť do striedavej rodičovskej starostlivosti (otec sa o túto formu uchádzal) okresný súd zásadný význam pripísal názoru maloletých detí zistený prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ktoré sa vyjadrili, že chcú byť v osobnej starostlivosti matky a striedavú starostlivosť rodičov odmietli. Okresný súd názor maloletých detí rešpektoval keď mal za to, že vzhľadom na vek sú dostatočne vyspelé na to, aby vedeli svoj názor vyjadriť a odprezentovať, navyše, ich názor doporučil rešpektovať aj kolízny opatrovník. Súd poznamenal tiež, že významu názoru detí si bol vedomý aj otec, ktorý uviedol, že hoc má záujem o ich zverenie do striedavej rodičovskej starostlivosti, ale ak s ním deti nebudú súhlasiť, nie je možné o ňom rozhodnúť. Súd nezistil a ani neboli tvrdené v konaní také skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že je v záujme maloletých detí rozhodnúť o osobnej starostlivosti o ne v rozpore s ich názorom. Na základe súhrnu všetkých uvádzaných súvislostí návrhu matky vyhovel a jej maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti.

4. Styk otca s maloletými deťmi okresný súd neupravil. Prihliadol na ich názor zistený prostredníctvom kolízneho opatrovníka, že maloletá sa s otcom stretáva, navštevuje ho, prespáva u neho a maloletý J. sa s otcom nestretáva, nenavštevuje ho, vyhýba sa mu, vyjadril sa tak, že o stretnutia s otcom záujem nemá. Súd mal za to, že maloleté deti sú schopné (vzhľadom na svoj vek) stretávať sa s otcom v rozsahu na akom sa vzájomne dohodnú, bez potreby autoritatívneho rozhodnutia súdu.

5. Za nie v záujme mal. J. W. a tiež za nie v súlade s právami a povinnosťami otca vyhodnotil okresný súd skutočnosť, že maloletý sa so svojim otcom nestretáva a sa mu vyhýba. Preto vychádzajúc z vyjadrenia procesného opatrovníka, že je možnosť vzťah otca s maloletým nadviazať a napraviť ho odborným poradenstvom na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pričom otec s týmto poradenstvom súhlasil, okresný súd, postupujúc v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, otcovi a mal. J. W. uložil povinnosť odbornému poradenstvu sa podrobiť.

6. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vyživovacia povinnosť otca na maloleté deti už bola určená - rozsudkom č. 23P/113/2010-37 zo dňa 18.10.2010 vo výške po 80,- eur mesačne. V dobe tejto úpravy matka poberala rodičovský príspevok vo výške 164,22 eur mesačne a prídavky na štyri deti spolu vo výške 87,96 eur a otcov priemerný čistý príjem za obdobie od januára do októbra 2009 bol vo výške 534,43 eur mesačne a od novembra 2009 poberal nemocenské dávky vo výške 13,05 eur denne.

7. V aktuálne posudzovanom rozhodnom období (od januára 2019 do októbra 2020) matkin priemerný čistý mesačný príjem (vrátane príjmu pri dočasnej pracovnej schopnosti) je v sume 703,44 eur. Zo

živnosti v roku 2019 jej príjmy predstavovali sumu vo výške 6.969,97 eur, výdavky sumu vo výške 6.945,79 eur a daň vo výške 213,06 eur, poberala aj prídavky na deti v sume 48,68 eur mesačne a od januára do septembra 2020 v sume 49,90 eur mesačne. V období od januára do júna 2019 bola poberateľkou aj peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov v sume 38,07 eur mesačne, od júla 2019 do júna 2020 v sume 39,02 eur mesačne a od júla do septembra 2020 v sume 39,88 eur mesačne. Poberateľkou rovnakého peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov je aj mal. O. P..

8. Otcov čistý mesačný príjem zo zamestnania, vrátane náhrady príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti, za obdobie od 01.01.2019 do 30.09.2019 bol v sume 435,59 eur, od 04.09.2020 do 30.09.2020 v sume 86,57 eur, od 07.10.2020 do 31.10.2020 v sume 220,36 eur a od 01.11.2020 v sume 580,- eur. Otec poberal v roku 2019 aj invalidný dôchodok v celkovej sume 3.134,50 eur a od januára do septembra 2020 v sume 2.420,30 eur. Peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov mu bol vyplácaný od januára do júna 2020 v sume 54,62 eur mesačne, od júla do novembra 2020 v sume 55,82 eur mesačne a dôchodok ako poistné plnenie v roku 2019 mu bol vyplácaný v sume 78,83 eur mesačne, v roku 2020 v sume 81,12 eur mesačne. V období od 01.01.2019 mu boli poskytnuté poistné plnenia vo výške 1.419,- eur titulom náhrady bolestného, vo výške 8.190,- eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a vo výške 2.767,44 eur titulom náhrady nákladov spojených s liečením.

9. Okresný súd u oboch rodičov zisťoval aj ich výdaje, tie v podrobnej špecifikácii uvádza v bode 22. odôvodnenia rozhodnutia.

10. Pri právnom posúdení vyživovacej povinnosti otca okresný súd vychádzal z ustanovení § 62 ods. 1, ods. 2, § 75 ods. 1 veta prvá, § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Vzhľadom na konštatovanú zmenu pomerov, ktorá nastala od doby pôvodnej úpravy výživného, vyhodnotil za dôvodné výživné na maloleté deti určiť vyššími sumami oproti pôvodnej úprave, konštatujúc zároveň v tejto časti čiastočnú opodstatnenosť návrhu matky. V súhrne pritom súd prihliadol na vyššie odôvodnené potreby maloletých detí súvisiace s ich vekom, školskou dochádzkou, na príjem matky, uplynutie doby od posledného rozhodovania o výživnom, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca dané zvýšením jeho príjmu zo zamestnania, prijatím poistného plnenia, napokon prihliadol aj na pomer naposledy určeného výživného príjmu otca a výživné na maloleté deti určil vo výške po 170 eur mesačne.

11. Neakceptoval námietku matky, že otcov čistý mesačný príjem zo zamestnania za obdobie od 04.09.2020 do 30.09.2020 bol vyšší, uviedol, že v danom období otec pracoval len obmedzene, zaučal sa v novom zamestnaní, matka neoznačila a ani nepredložila žiaden dôkaz na svoje tvrdenie a súd iný príjem otca zo zamestnania za uvedené obdobie nezistil. Do príjmu otca pre účely rozhodovania o výživnom na maloleté detí okresný súd nezaradil a.) - poistné plnenie titulom náhrady nákladov spojených s liečením otca - mal za to, že ide o náhradu skutočných nákladov, ktoré otec vynaložil v súvislosti s liečením svojho úrazu b.) poberané peňažné príspevky na kompenzáciu zvýšených výdavkov - tie súd kvalifikoval ako náhradu skutočných zvýšených výdavkov, ktoré otec vynakladá v súvislosti s úrazom. Neprihliadol na zvýšené náklady otca - hradené poistným plnením a peňažnými príspevkami na kompenzáciu a nezohľadňoval ani zvýšené výdavky matky spojené s celiakiou jej a mal. O. P. - pretože sú nahradené peňažným príspevkom poberaným na kompenzáciu zvýšených výdavkov. Napokon súd nezistil a účastníci konania ani netvrdili, že uvedené poistné plnenie a peňažné príspevky by nepostačovali na krytie vynakladaných súvisiacich výdavkov. Do príjmu otca súd zaradil - prijaté poistné plnenia predstavujúce náhradu bolestného, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Námietkami otca, že „tieto poistné plnenia patria výlučne jemu“ sa okresný súd nestotožnil, uviedol, že mu nebolo celkom zrejmé, čo otec takýmto hodnotením týchto poistných plnení mal na mysli. Práve naopak pre účely rozhodovania o výživnom aj tieto poistné plnenia otcovi treba zohľadniť, pretože sú súčasťou jeho majetkových pomerov aj keď možno súhlasiť, že tieto poistné plnenia nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vo vzťahu k majetkovým pomerom otca súd nezisťoval hodnotu historického meča, ktorý otec vlastní. Podľa vyjadrenia osloveného znalca je nepravdepodobné, že by išlo o skutočný historický meč a určovanie jeho hodnoty znaleckým dokazovaním alebo podaním odborného vyjadrenia je podľa súdu nevhodné a neúčelné a tak sa stotožnil so skutkovými tvrdeniami otca, že tento meč v súčasnosti nemá pre účely rozhodovania o výživnom významnú hodnotu.

12. Otec preukázal, že od podania návrhu na začatie konania prispieval do rúk matky vyššou sumou - o 20 eur mesačne na každé maloleté dieťa (obdobie od júla do septembra 2020) a zaplatil aj sumu

155,24 eur. Riadiac sa touto skutočnosťou okresný súd otcovi vyčísliť zameškané výživné za obdobie od podania návrhu do decembra 2020 vo výške 390,19 eur na každé z maloletých detí.

13. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

14. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote otec. Domáha sa zrušenia rozsudku a žiada vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Prvotne vytyka súdu, že nesprávnym procesným postupom mu znemožnil ako účastníkovi uskutočňovať mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie tiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

15. Otec zdôrazňuje, že požadoval striedavú starostlivosť rodičov o maloleté deti a matkou navrhované výživné považoval za neprimerané svojim schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom. S určenou výškou výživného nesúhlasí, uvádza, že je poberateľom invalidného dôchodku a nie je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť súdom určené výživné. Otec sa výrazne ohradzuje voči rozhodnutiu (postupu súdu) keď jeho styk s maloletými deťmi okresný súd neupravil, tvrdí, že takýmto rozhodnutím mu bol znemožnený výkon jeho rodičovských práv k maloletým deťom, súd mu ako otcovi v podstate styk s deťmi zakázal, matka totiž nebude nútená deti na stretnutia s ním pripraviť.

16. Namieta všetky výroky rozhodnutia týkajúce sa podaného odvolania a to I., II., III., IV. a VI. Nesúhlasí so zverením detí do výlučnej osobnej starostlivosti matky, žiada o striedavú starostlivosť oboch rodičov. Rovnako nevidí dôvod, prečo by nemohol byť upravený jeho styk či už vo vzťahu k J. alebo ku O., s ktorou sa pravidelne stretáva. Pokiaľ ide o uloženie povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu, nerozumie prečo by malo byť v rámci výkonu úpravy rodičovských práv a povinností riešené odborné poradenstvo v podobe uloženia povinnosti, uvedené podľa jeho názoru súd riadne nezdôvodnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie hodnotí otec aj za predčasné argumentujúc tým, že neboli vykonané žiadne poradensko-psychologické skúmania, deti neboli vypočuté a pokiaľ ide o mal. O., jej záujem o styk s ním je napadnutým rozhodnutím zamedzený.

17. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiada o zachovanie rozhodnutia. Poukazuje na to, že otec najskôr požadoval striedavú starostlivosť, ale na pojednávaní 08.12.2020 od tohto upustil. Deti dovŕšia 13 až 14 rokov, je to vek, kedy sa k tomu čo sa okolo nich deje vedia aj zodpovedne vyjadriť. Obe deti uviedli, že nechcú bývať u svojho otca. Syn odmieta akýkoľvek styk s ním a dcéra ho chce navštevovať na základe dohody. Názor detí tlmočil a stotožnil sa s ním aj procesný opatrovník. Otec touto opätovnou požiadavkou svoj vzťah s deťmi vyhocuje, čo vyvoláva v nich psychický stres, čo má v konečnom dôsledku opačný efekt. Dcéra O. P. v dnešnej dobe už otca nenavštevuje, nepáči sa jej nátlak, ktorý na ňu vyvíja napríklad tým, že predá dom, ak tam nebude chodiť. Syn mal počas posledných mesiacov spoločného bývania zdravotné ťažkosti spôsobené stresom, ktoré museli riešiť v detskej gastroenterologickej ambulancii. Tie, našťastie ustáli a momentálne užívať lieky nemusí. Matka považuje požiadavku otca na striedavú starostlivosť za nie v záujme detí.

18. Pokiaľ ide o výživné, požadovala vo výške 200,- eur mesačne na syna a 210,- eur mesačne na dcéru, čo považovala za adekvátne ich veku a k potrebám a aj príjmu otca. Otec mal podľa pracovnej zmluvy minimálnu mzdu, ktorá sa tento rok zvýšila, každoročne sa mu valorizuje invalidný dôchodok a životná renta. Výdavky na jeho lieky mu prepláca poisťovňa KOOOPERATIVA, pritom ona má pri svojich diagnózach len na lieky výdavok okolo 35,- eur mesačne. Matka hodnotí výdavky otca za skreslené pretože v zálohových platbách sa uvádzajú na štyri osoby a nie na jednu. Dodáva, že spoločnosti Orange spláca otec telefónny prístroj vo výške 29,90 eur, ktorý si zakúpil pre svoje potreby a nie pre dcéru ako to tvrdil na pojednávaní. Pokiaľ niekto má príjem len invalidný dôchodok, tak si nemá kúpiť mobil na 24 splátok po 29,90 eur. Aj výdavky otca na údržbu auta označuje matka za maximálne nadhodnotené, navyše na kúpu auta dostal príspevok z ÚPSVaR, čiže ani na to nemusel použiť vlastné prostriedky. Súčasný príjem otca spolu s príspevkami a doživotnou rentou je podľa matky cca 915,- eur mesačne. Po odpočítaní rozhodnutím stanoveného výživného v sume XXX,- eur mesačne na každé dieťa, otcovi zostáva na jeho životné potreby minimálne 570,- eur, pričom deťom z jej príjmu s výživným zostáva 370,- eur. Matka vytyka otcovi, že nie je ochotný znížiť svoju životnú úroveň, dopriať deťom bežný štandard a dokonca ani potrebné veci, napríklad zubný strojček pre syna, ktorý mu ona nebude schopná

zaplatiť, alebo štúdium na bilingválnom gymnáziu, na ktoré sa mohol prihlásiť v tomto školskom roku. Odborné poradenstvo na Referáte poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR sám otec u kurátorky požadoval, s čím ona ako matka nesúhlasila. Po telefonickom rozhovore s psychologičkou úradu a vysvetlenie situácie okolo syna a vzťahu s jeho otcom vzájomne sa dohodli, že nie je potrebné takéto stretnutie v dnešnej dobe, ale v prípade potreby ju môžu kedykoľvek vyhľadať. Okresný súd, ale svojím rozhodnutím uložil takúto povinnosť. Je názoru, že rozhodnutie Okresného súdu Martin nie je možné zrušiť.

19. Otec v následnej písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie matky zotráva na zrušení rozsudku a žiada vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvádza najmä, že nikdy na deti nevyvíjal žiadny psychický nátlak, na zdravom vývoji detí mu záleží a práve preto má záujem o striedavú osobnú starostlivosť. Podotkol všeobecné pravidlo, že deti v období 13. -14. veku rodičom vzdorujú a nemajú záujem dodržiavať ich usmerňovanie. Ponechať preto jeho stretnutia s nimi výlučne na ich vôľu, nachádzajúcich sa v tomto zložitom vývinovom období, nie je v ich najlepšom záujme, práve naopak iba v prospech matky. Zotráva na tom, že rozhodnutím súdu mu bol znemožnený výkon jeho rodičovských práv k maloletým deťom, keďže matka nie je povinná deti na styk s ním pripraviť.

20. Ani na dcéru nerobil žiadny nátlak, že ak nebude za ním chodiť, predá dom. Vždy sa vopred ohlásil, spýtal sa jej, či príde ona alebo príde po ňu on. Uvedené prebiehalo v klude a bez nátlaku. Počas jedného rozhovoru iba spomenul, že už ďalej nevláda platiť náklady na dom sám a pokiaľ za ním nechcú chodiť, nemá zmysel si dom nechávať. Aj tvrdenie matky ohľadne platieb zálohových považuje za zavádzajúce, nakoľko stále musí platiť tú istú sadzbu/zálohu platby ako v dobe, keď ešte žili spolu, až kým nebude v máji 2021 vyúčtovanie.

21. Mobilný telefón kupoval dcére preto, lebo ho veľmi chcela, povedala, že starý už nefunguje. Medzičasom jej ale matka na paušál vybrala iný, nie však taký po akom túžila. Takže v súčasnosti má dva. A synovi J. v decembri 2020 kúpil značkové oblečenie v hodne 250,- eur. Svoje deti finančne zaopatruje a podporuje, pokiaľ to ide aj nad rámec výživného. Súdom určené výživné ale jednoducho nie je v jeho schopnostiach pravidelne platiť, čo preukazuje aj prehľad jeho mesačných príjmov a výdavkov. Tvrdenia matky, že sa snaží vyhýbať svojim vyživovacím povinnostiam nie sú opodstatnené. To, že je otec predsa neznamená len platiť výživné na deti a nemať žiadne právo pravidelne sa sťkať s nimi. Keď sa ich opýtal, že prečo ho neprídu pozrieť, tak sa odvolávajú na rozhodnutie súdu, že vlastne ani nemusia keď sa im nechce, alebo s tým ich matka nesúhlasí. Takýto pohľad podľa otca je neprijateľný. Pre úplnosť dáva do pozornosti skutočnosť, že sa usiloval aj o poradensko-psychologické služby pre syna, s čím matka detí bez uvedenia dôvodu nesúhlasila, dôvod svojho nesúhlasu doposiaľ dostatočne nevyšvetlila. Uvedené považuje za hazardovanie s psychickým zdravím maloletých detí.

22. Matka v ďalšej písomnej reakcii uviedla, že nikto nespochybňuje vzťah otca k deťom, ani to, že ich má rád, práve preto by mal akceptovať ich názor, že nechcú byť v starostlivosti a ani mať presne stanovený pobyt u neho. Matka opakovane poukazuje na neoblomný postoj otca a jeho opakovanú požiadavku na striedavú starostlivosť čo podľa jej názoru vyvoláva u detí vzdor a vnímajú to ako nátlak a nútenie ich do niečoho čo nechcú, čo nemá určite priaznivý vplyv na ich zdravý psychický vývoj. Práve v období pubertálneho vývoja deti potrebujú kludné zázemie a istotu. Predpokladá, že mal. deti samé oslovia svojho otca a budú ho navštevovať, len im treba dať čas a priestor. Otec si pokazil svoj vzťah už pred niekoľkými rokmi počas ešte spoločného bývania, jeho vzťah so synom sa zhoršil hneď po jeho úraze v roku 2012 a už sa nedal do poriadku. S dcérou sa jeho vzťah pokazil za posledné 2 roky, keď otec sa sústredil na seba, na závislosť na mobile a sociálnych sieťach a neriešil rodinný život. Matka namieta pravdivosť tvrdení otca o nákupe značkového oblečenia pre syna J. v uvádzanej hodnote, ďalej jeho tvrdenie o situácii kúpy mobilu pre mal. dcéru O., poznamenáva i to, že ak v súčasnosti nemá otec dostatok prostriedkov ako to tvrdí, nerozumie tomu, prečo kupuje deťom tak drahé darčeky a hlavne v období, keď potrebujú dôležitejšie veci. Matka sa podrobnejšie vyjadruje aj k nákladovým položkám - vzhľadom na tú skutočnosť, že jej podanie bolo doručené otcovi, odvolací súd v tejto časti iba odkazuje na jej podanie. Matka vytýka otcovi, že si nechce uvedomiť potreby maloletých detí adekvátne veku, že deti stále rastú, onedlho pôjdu na stredné školy a náklady budú len stúpať a prostriedky určené deťom sa reálne aj použijú.

23. Dodáva i to, že hoc otec sa dožadoval odborného poradenstva pre syna na ÚPVSaR, odvolal sa aj voči tomuto výroku rozsudku, a to iba z dôvodu, že poradenstvo chcel len pre syna a nie aj pre seba.

24. Otec v ďalšom písomnom podaní zdôrazňuje najmä, že Jeho vzťah s J. sa do dnešného dňa v žiadnej psychologickú poradni neriešil. Svojho syna vídať nemôže, nemôže sa s ním rozprávať, stretnúť, objasniť ho, a to už skoro 1 rok. Súd mu zamedzil stretnutie a život s jeho vlastným synom. Tým spôsobom mu boli odobraté jeho rodičovské práva. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že je otcom iba na to, aby platil výživné, ale nemá žiadne práva na to, aby mohol tráviť čas so svojimi vlastnými deťmi a starať sa o ne. Ich matka nerobí vôbec nič preto, aby deti trávili čas aj s ním a on sa má podľa súdu uspokojiť s tým, že o jeho živote s deťmi bude rozhodovať práve ona. Otec potvrdzuje, že bolo nutné, aby bol pod dohľadom psychiatrického lekára, keďže po vážnej autonehode a následnej ťažkej polytraume (v dôsledku čoho je stále na plnom invalidnom dôchodku, keď bral ťažké lieky proti bolesti, bol závislý), bolo nutné odborné psychiatrické poradenstvo, z týchto stavov sa našťastie dostal. Nezapríčinil si tento stav sám, matka ale túto situáciu zneužíva na očiernenie alebo spochybnenie jeho duševného zdravia a stavu pred súdom. Aj ona sama má depresívne stavy a užíva lieky, napriek tomu vychováva jeho deti. Žiada preto, aby súd riešil rodinnú situáciu pojednávaním a nie neustálym dopisovaním, nakoľko prichádza o život a roky so svojimi deťmi. Svoje stanovisko nemení, trvá na úprave styku s deťmi a psychologickú poradu pre syna a pre seba zároveň, pričom dúfa, že jeho vzťah so synom sa dá poriadku, keďže jeho matka do ktorej starostlivosti bol matke zverený, má naňho najväčší vplyv a doteraz nemala záujem, nerobila preto nič a ani sa o to nesnažila.

25. Matka v ďalšom písomnom podaní najmä odkázala na svoje doterajšie argumentácie, na narušený vzťah otca so synom niekoľko rokov. Tvrdí, že deťom dohovára, hlavne synovi, rozpráva sa s nimi o otcovi, syn ale svoj postoj k otcovi nezmenil a dcéra tiež obmedzila osobné stretnutia s otcom, nakoľko si spolu každý deň telefonujú a postačuje jej to. Otec detí na ňu útočí neprávom. V rozhodnutí súd jasne uvádza, že rozsah stretnutí si vzájomne dohodnú a v záujme detí je styk neupravovať. Jej zámerom určite nie je vylúčiť zo života detí ich otca, ani vyrábať im stres z núteného stretnutia. Zdravotný stav otca ona v tomto procese nezneužíva, otec detí opätovne útočí na jej osobu. Za celé obdobie od podania návrhu na zverenie mal. detí do jej starostlivosti a úpravu výšky výživného dostatočne vysvetlila dôvody a preukázala potreby detí. Čo sa týka ich zverenia do jej opater, syn aj dcéra sú ochotní podľa ich vyjadrenia v prípade potreby opätovne vypovedať pred kolíznou opatrovníčkou alebo pred súdom, dúfa ale, že nebude potrebné ich vystavovať takému stresu. Žiada o prehodnotenie výšky výživného podľa jej návrhu zo dňa 26.10.2020, a to v sume 200,- eur na syna J. a 210,- eur na dcéru O., pretože za posledný rok sa zvýšili nielen náklady bývania pre aktuálnu situáciu s Covid-19, nakoľko sa deti učili dištančne, boli doma, ale rovnako aj ceny potravín neustále narastajú. Týka sa to aj bezpečnostných potravín pre dcéru, ktorá je na ne odkázaná. Pripomína, že deti budú v 8. a 9. ročníku základnej školy, onedlho nastúpia na stredné školy, čo bude takisto znamenať zvýšené výdaje.

26. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd nebol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, keďže v súdnej veci ide o vec spadajúcu pod režim Civilného mimosporového poriadku - vec starostlivosti súdu o maloleté deti, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku I. a vo výroku VI., ďalej vo výrokoch III., IV., V. rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP rozsudok vo výroku II. a v súvisiacom výroku VII. zrušil a v rozsahu tohto zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že rodičia mal. detí nie sú manželia, z ich vzťahu pochádzajú dve maloleté deti a v dobe podania návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k nim (15.07.2020) už nežili v spoločnej domácnosti. Ďalšou nespornou skutočnosťou je, že už v minulosti súd sa zaoberal úpravou práv a povinností rodičov k mal. deťom, keď v rozsudku 23P/113/2010-37 dňa 18.10.2010 konanie v časti o návrhu matky na zverenie mal. detí do jej osobnej starostlivosti zastavil a určil vyživovaciu povinnosť otca na maloleté deti v sume po 80,- eur mesačne. Je zrejmé, že rodičia mal. detí, hoc po dobe tejto súdnej úpravy obnovili spolužitie, avšak v dobe podania návrhu matky v tejto súdnej veci rodina už v spoločnej domácnosti nežila.

28. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez

návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

29. Zákon o rodine prioritizuje dohodu rodičov a autoritatívne rozhodovanie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je až druhoradým riešením, pokiaľ medzi rodičmi nedôjde k dohode o úprave výkonu rodičovských práv.

30. V súdnej veci v zásadných otázkach výkonu rodičovských práv a povinností rodičia dohodu nedosiahli. Za tejto situácie potom súd bol povolaný autoritatívnym spôsobom - rozhodnutím výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vo všetkých otázkach sa ich dotýkajúcich (a medzi rodičmi aj sporných) usporiadať. Pri rozhodovaní súd prihliadne na najlepší záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia ako aj na právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a pod., Určite obaja rodičia súhlasia s odvolacím súdom, že v najlepšom záujme maloletých detí by bolo, aby vyrastali v usporiadaných rodinných pomeroch, v šťastnej rodine, v prostredí v ktorom by boli vychovávané, usmerňované za aktívnej a opravdivej súčinnosti a podpory obidvoch rodičov. Stáva sa ale, že rodičia ako partneri svoje spolužitie ukončia, ako je tomu i v súdenom prípade, avšak ani za tohto stavu neprestávajú byť rodičmi svojim deťom a naďalej k nim podľa zákona majú rodičovské práva aj povinnosti. Úlohou súdu je rozhodnúť o konkrétnej podobe najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a deťmi, na tom nemôže nič zmeniť ani to, že rodičia nie sú schopní sa na takomto usporiadaní sami dohodnúť.

31. Odvolací súd nepochybuje o úprimnom záujme otca o striedavú osobnú starostlivosť o maloleté deti. Model striedavej výchovy maloletého dieťaťa ale predpokladá spoločnú vôľu a dohodu, schopnosť a ochotu rodičov v záujme svojich detí spolu komunikovať a spolupracovať. V súdnej veci je jednoznačne preukázané, že kritériá vyžadované pre tento model starostlivosti rodičov o maloleté deti splnené nie sú, navyše maloleté deti zisťovaním ich názoru - pred procesným opatrovníkom sa jednoznačne vyjadrili, že chcú byť v osobnej starostlivosti svojej matky a striedavú starostlivosť rodičov odmietli. V zhode s názorom okresného súdu i odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na vek, úroveň zrelosti tento názor maloletých detí je ich úprimným želaním, podporovaný aj kolíznym opatrovníkom a je presvedčený o tom, že aj otec bude v tejto otázke prioritizovať ich želanie. Odvolací súd nevidel dôvod, aby k tejto otázke maloleté deti boli osobitne pred súdom vypočuté, za postačujúce považoval zisťovanie ich názoru cestou kolízneho opatrovníka - ide o štandardný postup, navyše kolízny opatrovník zastupujúci práve najlepšie záujmy maloletých detí v takomto type konania doporučil súdu názor detí akceptovať a ich zveriť do osobnej starostlivosti matky.

32. Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a vzájomných väzieb je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Ide o právo, oprávnenie rodiča byť súčasťou života svojich detí, vychovávať ich, starať sa o nich, formovať ich osobnostný vývin. V predmetnej otázke rodičia sa nedohodli, matka navrhovala ponechať túto otázku na vôľu detí - v súdenom prípade ale vymedzením v rozhodnutí „ styk otca s maloletými deťmi sa neupravuje „ - vzhľadom na existujúce vzťahy nemožno očakávať, že by sa stretnutia detí s otcom pravidelne a účinne - prakticky akoby dohodou realizovali, pretože matke nebola uložená žiadna povinnosť súdom stretnutia detí z otcom zabezpečiť, navyše takéto presvedčenie odvolacieho súdu potvrdzujú aj názory, postoje rodičov v ich podaniach ktoré v odvolacom konaní produkovali. Ako vyplýva z obsahu dokazovania maloletý sa otcovi vyhýba, stretnutia s ním odmieta, hoc okresný súd tento odmietavý postoj dieťaťa k otcovi vyhodnotil za nie v záujme maloletého a aj v rozpore s realizáciou práva otca na styk s ním, vôbec ale nezisťoval ani príčinu odmietavého postoja syna k otcovi. Je jednoznačné, že stretnutia otca s maloletým synom sa nerealizujú vôbec a kontakt otca s maloletou dcérou hoc v dobe rozhodovania súdu sa realizoval, aj ten sa obmedzil na telefonický.

33. V súhrne odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v otázke úpravy styku otca rozhodol nielen predčasne ale aj nesprávne. Bolo povinnosťou okresného súdu zistiť, prešetriť (v súdnej veci ide o nesporové konanie v ktorom naďalej platí vyšetrovacía zásada) aký rozsah, intenzita, forma stretnutí maloletých detí s otcom bude prichádzať v úvahu ako najoptimálnejšia, úvaha o odbornej intervencii v záujme skonsolidovania vzťahov medzi maloletými deťmi a otcom tiež nie je vylúčená, pritom významnú

úlohu ale aj zodpovednosť má aj súčinnosť matky, aby deti pripravila na stretnutia nie „iba“, formálne. Keďže v súdnej veci ide o vec starostlivosti súdu o maloleté detí - pri rozhodovaní okresný súd sa bude riadiť vyšetrovacou zásadou - zväží rozsah vykonaného dokazovania v záujme zistenia relevantných skutočností - potrebných pre objektívny záver.

34. Na základe uvádzaných súvislostí odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku - II. zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušenie rozsudku v uvádzanom výroku založilo bezprostredne zrušenie rozsudku i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (výrok VII.) - s tým, že v novom rozhodnutí okresný súd rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

35. Uloženie povinnosti otcovi a maloletému J. W. podrobiť sa odbornému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin podľa jeho pokynov (výrok VI.) hodnotí odvolací súd za vecne správne - z tohto dôvodu rozsudok v tomto výroku podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V podstate ide o formu výchovného opatrenia, čo môže súd uložiť v intenciách ust. § 37 ods. 2 Zákona o rodine nielen dieťaťu ale aj rodičovi, uloženie danej formy výchovného opatrenia odvolací súd tiež hodnotí za v záujme maloletého dieťaťa, v záujme nápravy jeho vzťahu k otcovi, ale aj v záujme vzájomného skonsolidovania vzťahu dieťaťa a otca, o to viac keď podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka vzťah otca s maloletým je možno nadviazať a napraviť ho odborným poradenstvom - formou ako to vymedzil okresný súd. Tu ale odvolací súd upozorňuje matku na to, že je jej povinnosťou (ako rodiča ktorému maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti), aby účasť maloletého na určených termínoch aj zabezpečila.

36. Bezprostredne nadväzujúce výroky rozsudku (III., IV., V.) v otázke vyživovacej povinnosti otca krajský súd zmenil podľa § 388 Civilného sporového poriadku. Pri týchto pozmeňujúcich výrokoch vychádzal zo zisteného skutkového stavu okresným súdom o príjmových možnostiach a schopnostiach otca, matky, ustálených odôvodnených potrebách mal. detí, ktoré dali dostatočný podklad odvolaciemu súdu pre rozhodovanie o zmene rozsudku v tejto časti. Odvolací súd označuje za správny postup okresného súdu, pokiaľ zisťoval, aké zmeny v príjmových schopnostiach a možnostiach rodičov a v odôvodnených potrebách mal. detí nastali od doby pôvodnej úpravy výživného rozsudkom z roku 2010. Je jednoznačne preukázané, že príjmy sa zvýšili u obidvoch rodičov. Kým matka bola v dobe pôvodnej úpravy na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok, v aktuálnej dobe rozhodovania okresného súdu aktívne sa uplatňuje na trhu práce, usiluje sa o čo najlepšie materiálne zabezpečenie svojej rodiny. V roku 2019 ešte vykonávala aj živnosť, v roku 2020 hoc príjem má iba zo zamestnania ale oproti pôvodnej úprave podstatne vyšší. Hoc otec v dobe po pôvodnej úprave v dôsledku vážneho úrazu sa stal invalidným, jeho príjem v rozhodnej dobe je tvorený nielen invalidným dôchodkom, ale aj príjmom zo zamestnania, z tohto dôvodu jeho čistý mesačný príjem je tiež podstatne vyšší než tomu bolo v dobe pôvodnej úpravy - tu ale odvolací súd si dovoľuje poznamenať, že zvýšený príjem otca je dôsledok jeho aktívneho záujmu pracovať, pretože ak by bol poberateľom iba invalidného dôchodku, je otázne či by bolo v jeho možnostiach a schopnostiach vôbec platiť výživné určené pôvodným rozhodnutím v sume po 80 eur mesačne na deti. Je aj v záujme zabezpečenia dôstojného materiálneho života detí, aby otec sa usiloval o prácu v zamestnaní, na druhej strane treba aj to zdôrazniť, že výživné platené rodičom na maloleté deti nemôže kompenzovať nedostatočný príjem druhého rodiča, ale vzhľadom na konzumný charakter má byť vynaložené na úhradu mesačných odôvodnených potrieb detí. Odvolací súd v rozhodnej dobe hodnotenia príjmu otca v roku 2019 a v roku 2020 za určujúci - na rozdiel od názoru okresného súdu, považoval jeho príjem pozostávajúci : z poberaného invalidného dôchodku, z príjmu z pracovného pomeru, z príjmu dôchodku vyplácaného pri poistení, z kompenzačného príspevku. Plnenia, ktoré otec obdržal titulom bolestného, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia v rozhodnej dobe, - za príjem otca pre určenie výživného nepovažoval, tieto odvolací súd kvalifikoval ako plnenia rýdzo osobnostnej povahy, ktoré boli otcovi vyplácané v bezprostrednej súvislosti s utrpenými bolesťami v dôsledku ťažkého úrazu, obdobne takejto povahy je aj náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia - za to, že otec v dôsledku ťažkého úrazu sa nemôže realizovať v osobnom, pracovnom, spoločenskom živote ako zdravý človek, ďalej aby ich vynaložil aj na regeneráciu, udržiavanie svojho zdravia, čo je nanajvýš nutné, aby mohol v zamestnaní pracovať. Pokiaľ ide o náhradu liečebných nákladov - tie majú charakter pokrytia tých výdajov, ktoré otec v súvislosti s liečením svojho zdravotného stavu už vynaložil.

37. Treba súhlasiť, že od doby pôvodnej úpravy výživného sa zmenili / zvýšili aj odôvodnené potreby maloletých detí, tie už navštevujú vyššie ročníky základnej školy/. Zvýšené odôvodnené

potreby maloletej dcéry sú dané jej zhoršeným zdravotným stavom - v dôsledku celiakie vyžadujúcej špeciálny stravovací režim - tieto zvýšené výdaje ale sú kompenzované zo štátnych prostriedkov - pravidelnými kompenzačnými príspevkami. Iné, osobitné zvýšené náklady spojené so zabezpečením odôvodnených potrieb maloletých detí (okrem zakupovania počítača) z dokazovania nevyplývajú, pokiaľ matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukazuje na predpoklad zakupovania zubného strojčeka pre maloletého syna, prípadne na perspektívu jeho štúdia na strednej škole a z tohto dôvodu argumentuje predpokladanými zvýšenými výdajmi - na tieto v aktuálnej dobe rozhodovania ešte nie je možné prihliadnuť, ide totiž o výdaje, ktoré ešte matkou vynaložené neboli, navyše v prípade ich vynaloženia v budúcnosti nie je vylúčené, že na tie výdaje nad rámec výživného prispieje aj otec - keď prezentuje v konaní svoj úprimný záujem o svoje deti. Možno súhlasiť s matkou, že v dôsledku dištančného vzdelávania detí - v domácom prostredí počas obdobia „ korony „ boli vyššie náklady bývania, domácnosti, ubudli ale náklady inej povahy - napr. náklady súvisiace s dochádzkou do školy, náklady napr. na školské výlety, exkurzie, a napokon ak by deti školu navštevovali, predpokladá odvolací súd, že vzhľadom na pracovnú vyťaženosť matky by deti sa stravovali v školskej jedálni a nielen doma. Na životnej úrovni otca, na jeho majetkových pomeroch maloleté deti sa môžu zúčastňovať aj v rámci jednotlivých stretnutí s ním v rámci ktorých otec už sa bude participovať a podieľať nad rámec vyživovacej povinnosti, napr. na nákladoch stravy, bývania, voľnočasového programu a pod., - deti zatiaľ stretnutia s otcom v jeho domácnosti nerealizujú, voľnočasový program s ním neabsolvujú, tak participáciu na úrovni života otca prakticky deti odmietajú a sa jej vzdávajú.

38. V súhrne všetkých konštatovaných súvislostí odvolací súd súdom stanovené výživné v sume 170 eur mesačne na každé dieťa od otca považuje so zreteľom na jeho možnosti a schopnosti za neprimerane vysoké - tu dodáva, že určená výška výživného zodpovedá štandardným prípadom zabezpečenia odôvodnených potrieb detí navštevujúcich už strednú školu, s finančnými nárokmi na stredoškolské štúdium, pravidelne dochádzajúcich do školy, príp. ubytovaných na internáte a pod. - o takúto situáciu ale v súdom prípade sa nejedná. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v prípade zistenia vyššieho príjmu rodiča povinného platiť výživné hmotnoprávna úprava umožňuje určenie výživného na tzv. tvorbu úspor pre maloleté dieťa, v súdom prípade ale príjem otca takúto zložku výživného v súčasnosti neumožňuje určiť.

39. Z uvádzaných dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku III. zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať počnúc dňom podania návrhu matky výživným na maloleté deti v sume po 130 eur mesačne, čo považuje za výživné primerané z pohľadu ako zabezpečenia odôvodnených potrieb detí zároveň aj z pohľadu možností a schopností otca. Nad tento rozsah takto stanovenej vyživovacej povinnosti otca, návrh matky zamietol. Táto zmena automaticky ovplyvnila aj výšku nedoplatku výživného ustálené za obdobie od 15.7. 2020 do dňa rozhodovania súdu prvej inštancie - 15.12.2020 (vrátane nedoplatku za mesiac december 2020) - keď za uvedené obdobie nedoplatok na výživnom na každé maloleté dieťa vznikol v sume 146,11 eur, vyčíslený nedoplatok odvolací súd povolil otcovi v prípade každého dieťaťa splácať v splátkach po 15 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky k rukám matky. Pre úplnosť odvolací súd ozrejmuje, že pri vyčíslení nedoplatku výživného postupoval podľa nasledovného matematického výpočtu : od 15. 7. 2020 bolo povinnosťou otca na každé maloleté dieťa zaplatiť výživné v sume po 130 eur mesačne, t.j. za 5 mesiacov (august až december 2020 - vrátane) mal zaplatiť 650 eur a za obdobie od 15.7.2020 do 31.7.2021 pri určenej vyživovacej povinnosti mal doplatiť alikvótnu časť- 71,23 eur, t.j. 17 dní x 4,19 eur = 71,23 eur), t.j. celkom na každé dieťa mal k rukám matky za uvedené obdobie zaplatiť - 721,23 eur. Za obdobie od 15. júla 2020 do 14.10. 2020 zaplatil (odkaz odvolacieho súdu na č.l. 95 spisu) 3 x 200 eur, od 15.10.2020 - do 14.11.2020 - 160 eur, od 15.11. 2020 do 15.12.2020 - 160 eur, t.j. na výživnom za uvedené obdobie k rukám matky zaplatil celkom 995 eur a nad rámec výživného poskytol ešte 155,24 eur , t.j. celkom zaplatil sumu 1.150 eur - na 1 dieťa tak k rukám matky za vymedzené obdobie zaplatil sumu 575,12 eur, t.j. o 146,11 eur menej.

40. Žiada sa dodať, že materiálna úroveň života mal. detí by mohla byť podstatne vyššia, ak aby sa so svojím otcom pravidelne stretávali v jeho domácnosti, v rámci týchto stretnutí otec totiž už môže participovať na zabezpečovaní ich odôvodnených potrieb napr. priamo v jeho domácnosti, príp. v rámci jednotlivých spoločných voľnočasových aktivít. Napokon, obsah dokazovania preukazuje, že otec deťom okrem platby výživného poskytoval aj plnenia iného charakteru, ich potreby podporoval, či už otcom kúpené veci mali hodnotu ním tvrdenú a príp. podstatne nižšiu hodnotu, ako to tvrdí matka, opätovne preukazuje iba názorové rozdiely, komunikačnú bariéru, neusporiadané komunikačné vzťahy medzi

rodičmi, ktorí by v záujme svojich detí sa mali usilovať o nápravu a nastaviť konštruktívnu rodičovskú spoluprácu.

41. V rozsahu týmto rozsudkom vymedzenej vyživovacej povinnosti otca a zverenia mal. detí do osobnej starostlivosti matky s jej oprávnením mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok krajský súd zmenil aj rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 23P/113/2010-37 zo dňa 18.10.2010.

42. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.